

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ บริเวณ
พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน
เดียวกับผู้บริหารอีก 1 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร 275 คน ผู้สอน 275 คน รวมทั้งสิ้น 550 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
 - 2.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน
 - ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน
 - 2.2 แบบศึกษาเอกสาร แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือรับรองการทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย
เรียนผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ขอความอนุเคราะห์ในการออกหนังสือถึงหัวหน้า
การประถมศึกษาอำเภอ ให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย ในการกรอก
ข้อมูลในแบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกในการศึกษาเอกสาร นอกจากนี้ผู้วิจัย
ได้ขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเองกับหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ/กิ่งอำเภอ
ในการส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนในสังกัด ทั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืน

ทั้งสิ้น 494 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.51 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ทุกฉบับมีความสมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ได้ สำหรับการศึกษາเอกสาร ผู้วิจัยได้ไปศึกษาด้วยตนเองรวม 26 โรงเรียน (อำเภอ/กิ่งอำเภอละ 1 โรงเรียน)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีรวมความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน ใช้วิธีรวมความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียง สำหรับข้อเสนอแนะใช้วิธีจัดหมวดหมู่ประมวลความคิดเห็น รวมความถี่ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียง

ข้อมูลจากแบบศึกษาเอกสาร ใช้วิธีรวมความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสาร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี วุฒิปริญญาตรี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบันน้อยกว่า 6 ปี มีนักเรียนในโรงเรียนอยู่ระหว่าง 121-300 คน

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี วุฒิปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้บริหารอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันน้อยกว่า 6 ปี มีนักเรียนในโรงเรียนอยู่ระหว่าง 121-300 คน ส่วนกลุ่มครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน สภาพภาพส่วนใหญ่เช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียน ยกเว้นในด้านอายุ กล่าวคือมีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี

สภาพทั่วไปของโรงเรียนที่ศึกษาเอกสาร

โรงเรียนที่ทำการศึกษาเอกสารมีทั้งสิ้น 26 โรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 121-300 คน ที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ห่างจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ 4-10 กิโลเมตร

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน

1. กิจกรรมที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523

ระเบียบที่เกี่ยวข้องและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน โรงเรียนปฏิบัติกิจกรรมในระดับมากที่สุด ทุกกิจกรรม คือ การสำรวจเด็กที่จะเข้าเรียนล่วงหน้า การให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนตามกำหนด การแก้ไขปัญหานักเรียนขาดเรียน การกำหนดเขตบริการของโรงเรียน และการปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียน รายละเอียดในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆมีดังนี้

1.1 การสำรวจเด็กที่จะเข้าเรียนล่วงหน้า

โรงเรียนใช้วิธีการสำรวจเด็กจากสำเนาทะเบียนบ้านฉบับอำเภอในระดับมากที่สุด การให้ผู้ปกครองมาแจ้งรายชื่อเด็กที่โรงเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง การออกสำรวจตามครัวเรือนที่ปรากฏจริงไม่มีการปฏิบัติ วิธีการสำรวจเด็กที่จะเข้าเรียนล่วงหน้า ที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด แบบที่ใช้ในการสำรวจมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อเด็ก วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ และชื่อผู้ปกครองเด็ก ทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายน

1.2 การให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนตามกำหนด

โรงเรียนใช้วิธีติดประกาศให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนในระดับมากที่สุด การทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง การออกรับแจ้งการส่งเด็กเข้าเรียนถึงบ้านผู้ปกครองไม่มีการปฏิบัติ วิธีการแจ้งให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียน ที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ในการเกณฑ์เด็กเข้าเรียนโรงเรียนส่วนใหญ่เกณฑ์เด็กเข้าเรียนได้ครบทุกคน

1.3 การแก้ไขปัญหานักเรียนขาดเรียน

โรงเรียนใช้วิธีเชิญผู้ปกครองมาพบ และใช้วิธีให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านเครื่องเขียน แบบเรียน ในระดับมากที่สุด การลงโทษนักเรียนที่ขาดเรียน การจัดหาหน่วยความสะดวกรในการเดินทางมาเรียน และการจัดที่พักให้นักเรียนอยู่ประจำ ไม่มีการปฏิบัติ วิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนขาดเรียนที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

1.4 การกำหนดเขตบริการของโรงเรียน

โรงเรียนคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางมาเรียนของนักเรียนในระดับมากที่สุด คำว่า "สภาพภูมิประเทศในระดับปานกลาง" ไม่ได้คำนึงถึงความสะดวกในการตัดลอกทะเบียนบ้าน เขตบริการของโรงเรียนที่กำหนดไว้แล้วนั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้โรงเรียนได้จัดทำแผนที่แสดงเขตบริการของโรงเรียนเป็นหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มี 1 หมู่บ้าน

1.5 การปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการเชิญผู้ปกครองทุกคนเข้ารับการปฐมนิเทศในระดับปานกลาง การเชิญเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนที่มีนักเรียนเข้าใหม่ และการเชิญผู้ปกครองที่ยังไม่เคยเข้ารับการปฐมนิเทศ ไม่มีการปฏิบัติ การปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ในปีการศึกษา 2537 มีโรงเรียนที่จัดปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนในระดับปานกลาง โดยจัดในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนต้น มีผู้ปกครองเข้ารับการปฐมนิเทศน้อยกว่าร้อยละ 50 ของผู้ปกครองที่เชิญ ในการดำเนินการโรงเรียนจัดทำบันทึกการประชุมและเอกสารสำหรับแจกผู้ปกครอง

ลำดับที่ของการจัดกิจกรรมที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เรียงตามลำดับที่จัดได้ดีที่สุดปรากฏดังนี้

- ลำดับที่ 1 การสำรวจเด็กที่จะเข้าเรียนล่วงหน้า
- ลำดับที่ 2 การกำหนดเขตบริการของโรงเรียน
- ลำดับที่ 3 การให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนตามกำหนด
- ลำดับที่ 4 การปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียน
- ลำดับที่ 5 การแก้ไขปัญหานักเรียนขาดเรียน

2. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน โรงเรียนปฏิบัติกิจกรรมในระดับมากที่สุด ทุกกิจกรรม คือ กิจกรรมการจัดอาหารกลางวัน กิจกรรมบริการสุขภาพ กิจกรรมบริการนักเรียนขาดแคลน กิจกรรมมอบทุนการศึกษา และกิจกรรมบริการแนะแนว รายละเอียดในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มีดังนี้

2.1 กิจกรรมการจัดอาหารกลางวัน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดอาหารจำหน่ายนักเรียนในระดับมาก ไม่อนุญาตให้แม่ค่านำอาหารมาจำหน่าย และไม่มีการจัดให้นักเรียนทุกคนรับประทานอาหารกลางวันฟรี การจัดอาหารกลางวันที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ใช้งบประมาณที่ได้รับจากทางราชการมาดำเนินการในระดับมากที่สุด จากผู้มีจิตศรัทธาบริจาคในระดับปานกลาง โรงเรียนจัดให้นักเรียนรับประทานอาหารพร้อมกันทุกคน ทั้งนี้โต๊ะ-ม้านั่งเพียงพอไว้สำหรับนั่งรับประทานอาหาร

2.2 กิจกรรมบริการสุขภาพ

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดให้มีบัตรสุขภาพนักเรียนทุกคน จัดห้องพยาบาลพร้อมเวชภัณฑ์ไว้บริการนักเรียน การจัดหาผ้าสะอาดให้ต้ม การตรวจวัดสายตา ซึ่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง ในระดับมากที่สุด การตรวจสุขภาพนักเรียนทุกวันมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง บริการสุขภาพที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด การจัดบริการสุขภาพโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากสถานอนามัยในระดับมากที่สุด จากโรงพยาบาลในระดับมาก ห้องพยาบาลทุกโรงเรียนมีเพียงพอ ซึ่งส่วนใหญ่จัดรวมอยู่กับห้องอื่น ในด้านเวชภัณฑ์ยังไม่เพียงพอ

2.3 กิจกรรมบริการนักเรียนขาดแคลน

โรงเรียนปฏิบัติโดยให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านเครื่องเขียน อุปกรณ์การเรียน แบบเรียน เครื่องแบบนักเรียน อาหารกลางวันและทุนการศึกษา ในระดับมากที่สุด ไม่มีการจัดให้นักเรียนที่ขาดแคลนหารายได้ระหว่างเรียน การจัดบริการนักเรียนขาดแคลนที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้โรงเรียนใช้งบประมาณจากทางราชการและจากผู้มีจิตศรัทธาบริจาค ช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลนในระดับมากที่สุด

2.4 กิจกรรมการมอบทุนการศึกษา

โรงเรียนปฏิบัติโดยพิจารณาให้นักเรียนที่ขาดทุน มีความประพฤติดี และมีผลการเรียนดี ในระดับมากที่สุด ไม่ได้พิจารณาจากการสอบชิงทุน การมอบทุนการศึกษาที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด โรงเรียนได้รับทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธาบริจาคในระดับมากที่สุด จากมูลนิธิ/กองทุนในระดับปานกลาง ทำการมอบทุนการศึกษาให้นักเรียนที่สมควรได้รับ ได้ร้อยละ 54.49 ของนักเรียนที่สมควรได้รับทุนการศึกษาทั้งหมด

2.5 กิจกรรมบริการแนะแนว

โรงเรียนจัดแนะแนวด้านการศึกษาในระดับมากที่สุด จัดแนะแนวปัญหาส่วนตัวและแนะแนวอาชีพในระดับปานกลาง การบริการแนะแนวที่ดำเนินการอยู่นั้นโดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด การจัดแนะแนวได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ

มากที่สุด ผู้ที่ทำหน้าที่แนะนำในโรงเรียนได้แก่ครูประจำชั้น ทั้งนี้โรงเรียนไม่มีเอกสาร
ป้ายนิเทศ และห้องแนะนำโดยเฉพาะ

ลำดับที่ของการจัดกิจกรรมที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน เรียงตามลำดับที่จัดได้ที่ดีที่สุด
ปรากฏดังนี้

- ลำดับที่ 1 กิจกรรมบริการอาหารกลางวัน
- ลำดับที่ 2 กิจกรรมบริการสุขภาพนักเรียน
- ลำดับที่ 3 กิจกรรมบริการนักเรียนขาดแคลน
- ลำดับที่ 4 กิจกรรมการจัดทุนการศึกษา
- ลำดับที่ 5 กิจกรรมบริการแนะนำ

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีชั้นในโรงเรียน กิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติในระดับมากที่สุด
มี 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรม
สหกรณ์นักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรม
ส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน กิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลางคือ กิจกรรมการจัดทัศนศึกษา
กิจกรรมที่ไม่ได้ปฏิบัติคือ กิจกรรมการจัดตั้งชุมนุม รายละเอียดในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มีดังนี้

3.1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดให้มีการเลือกตั้งผู้แทนนักเรียน การแบ่งกลุ่มสี
ในระดับมากที่สุด การจัดตั้งสภานักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ไม่มีการปฏิบัติในกิจกรรม
การจัดตู้รับฟังความคิดเห็นและการจัดป้ายแสดงความคิดเห็น กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
ที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

3.2 กิจกรรมสร้างเสริมวินัยนักเรียน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดกิจกรรมรักษาความสะอาดของห้องเรียน บริเวณ
โรงเรียน การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย การเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังเพื่อรับบริการต่างๆ
และการเดินแถวไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ในระดับมากที่สุด มีการปฏิบัติตามกฎจราจร
ในระดับมาก กิจกรรมสร้างเสริมวินัยที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

3.3 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดสหกรณ์ร้านค้าในระดับมากที่สุด ไม่มีการจัด
สหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์การเกษตร กิจกรรมสหกรณ์ที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่า
เหมาะสมมากที่สุด

3.4 กิจกรรมกีฬา

โรงเรียนส่งเสริมการเล่นกีฬาโดยการส่งนักเรียนไปแข่งขันกีฬาระดับกลุ่มโรงเรียน การจัดหาอุปกรณ์ไว้ให้เล่นกีฬา และการส่งนักเรียนไปแข่งขันกีฬาระดับอำเภอในระดับมากที่สุด การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก กิจกรรมกีฬาที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

3.5 กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการปลูกต้นไม้ ปลูกป่า และการเก็บเศษขยะในที่ชุมชนสถานที่สำคัญ ในระดับมากที่สุด กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

3.6 กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน

โรงเรียนปฏิบัติโดยการจัดให้นักเรียนนั่งสมาธิในระดับมากที่สุด มีการนิมนต์พระมาเทศนาในระดับปานกลาง ไม่มีการจัดบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

3.7 กิจกรรมการจัดทัศนศึกษา

โรงเรียนปฏิบัติโดยการพานักเรียนไปทัศนศึกษาแบบไม่ค้างคืนในระดับมากที่สุด การพานักเรียนไปทัศนศึกษาแบบค้างคืนและการไปทัศนศึกษานอกราชอาณาจักรไม่มีการปฏิบัติ การจัดทัศนศึกษาที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

ลำดับที่ของการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียน เรียงตามลำดับที่จัดได้ดีที่สุดปรากฏดังนี้

- ลำดับที่ 1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
- ลำดับที่ 2 กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน
- ลำดับที่ 3 กิจกรรมกีฬา
- ลำดับที่ 4 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน
- ลำดับที่ 5 กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน
- ลำดับที่ 6 กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
- ลำดับที่ 7 กิจกรรมการจัดทัศนศึกษา
- ลำดับที่ 8 กิจกรรมการจัดตั้งชุมนุมต่างๆ

4. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่า โรงเรียนปฏิบัติในเรื่อง การติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่การสรรหาและยกย่อง คนดีเด่นประจำท้องถิ่นและชุมชน ในเรื่องการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าไม่มีการปฏิบัติ รายละเอียด ในการปฏิบัติมีดังนี้

4.1 การติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

โรงเรียนปฏิบัติโดยการติดต่อเชิญศิษย์เก่ามาร่วมกิจกรรมในโอกาสต่างๆ ในระดับมาก สํารวจข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของศิษย์เก่าในระดับปานกลาง การติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

4.2 การสรรหาและยกย่องคนดีเด่นประจำท้องถิ่นและชุมชน

โรงเรียนปฏิบัติโดยพิจารณาจากผู้มีความซื่อสัตย์ในในระดับมากที่สุด จากผู้มีความกตัญญูกตเวทีในระดับมาก จากผู้มีความเอื้อเฟื้อแบ่งปันในระดับปานกลาง การสรรหา และยกย่องคนดีเด่นที่ดำเนินการอยู่นั้น โดยภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

ลำดับที่ของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่า เรียงตามลำดับ ที่จัดได้ดีที่สุด ปรากฏดังนี้

- ลำดับที่ 1 การติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
- ลำดับที่ 2 การสรรหาและยกย่องคนดีเด่นประจำท้องถิ่นและชุมชน
- ลำดับที่ 3 การตั้งสมาคมศิษย์เก่า

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมสำคัญตามข้อคำถามการบริหารงานกิจการนักเรียน เมื่อจำแนกรายกิจกรรมทั้ง 4 กิจกรรม พบว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ปานกลางและมาก เมื่อจำแนก กิจกรรมเป็นรายชื่อ ในจำนวนคำถาม 25 ข้อ เป็นปัญหาในระดับน้อย 14 ข้อ ระดับปานกลาง 10 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ การดำเนินการเพื่อจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. กิจกรรมที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523

ระเบียบที่เกี่ยวข้องและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน จากผลสำรวจวิจัยพบว่าการปฏิบัติในระดับมากที่สุดทุกกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเฮียน ชูตินันท์ (2532) ที่ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ที่ว่า กิจกรรมที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 มีการจัดทำมากที่สุดทุกกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าจะจะเป็นเพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย แนวปฏิบัติที่โรงเรียนต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วน จึงปฏิบัติในระดับมากที่สุดทุกกิจกรรม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายละเอียดของการปฏิบัติ ผู้วิจัยพบว่าบางโรงเรียนปฏิบัติไม่ครบถ้วนทุกกิจกรรม หน่วยงานระดับสูงกว่าโรงเรียนควรมีการกำกับ กำกับดูแล ติดตามผลให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด ปฏิบัติกิจกรรมตามข้ออาชในครบถ้วนทุกกิจกรรม

นอกจากนี้จากการศึกษาเอกสารในกิจกรรมการปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนในปีที่ผ่านมา มีโรงเรียนจัดกิจกรรมการปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสรสิทธิ์ ศิลป์ศรีกุล (2526) ที่ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ว่า ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือในการปฐมนิเทศ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าโรงเรียนต้องพยายามหาหนทางจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนทุกคนให้ได้ เพราะเป็นกิจกรรมสำคัญที่โรงเรียนสามารถเผยแพร่ผลงานของโรงเรียนที่ผ่านมาในรอบปี มีโอกาสชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับโรงเรียน ครู นักเรียน การเรียนการสอน กิจกรรมที่โรงเรียนกำลังดำเนินการ ให้ผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบ้านและโรงเรียน อีกทั้งผู้ปกครองอาจจะเข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนในบางเรื่องที่ยังเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของโรงเรียน ในรูปของสมาคมหรือชมผู้ปกครองก็ได้

ในการปฐมนิเทศผู้ปกครองที่ผ่านมา ผู้ปกครองไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคนตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ โรงเรียนอาจจะแก้ไขโดยสอบถามหาช่วงเวลาที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ว่าง แล้วจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนในช่วงนั้น โรงเรียนอาจจะจัดการปฐมนิเทศหลายรอบเช่น รอบเช้า รอบค่ำ เพื่อให้ผู้ปกครองเลือกตามเวลาที่สะดวก โรงเรียนควรวางแผนการจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนล่วงหน้า เพื่อมอบหมายกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสม เนื้อหาเป็นที่น่าสนใจของผู้ปกครอง จัดทำเอกสารคู่มือประกอบการปฐมนิเทศ มีสื่อต่างๆ ประกอบการบรรยาย อาจจะรวมกิจกรรมอื่นๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมมาจัดในวันปฐมนิเทศ เช่น การทำบุญของโรงเรียน การมอบทุนการศึกษา การแจกแบบเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน จัดกิจกรรมการแสดงของนักเรียน เพื่อสร้างความสนใจของผู้ปกครองให้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

2. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนปฏิบัติกิจกรรมในระดับมากที่สุดทุกกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของเฮ็อน ชูตินันท์ เช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าอาจจะเป็นเพราะโรงเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมต่างๆเหล่านั้น ในอันที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งในการจัดกิจกรรมโรงเรียนมีคู่มือแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีการจัดอบรมครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมต่างๆอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ยังสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมอีกด้วย ดังเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) งานอนามัยโรงเรียน เป็นเงิน 1,424.34 ล้านบาท งานจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่ออาหารกลางวัน 441.71 ล้านบาท งานจัดหาแบบเรียนเครื่องเขียนและเครื่องแบบนักเรียน เป็นเงิน 3,362.05 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

เมื่อพิจารณารายละเอียดของการจัดกิจกรรมบริการนักเรียน พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมแนะแนวนักเรียนน้อยกว่ากิจกรรมอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสรุเส่น ทังทอง (2536) ที่ศึกษาลักษณะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับรางวัลโรงเรียนดีเด่นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร ที่ว่างงานด้านกิจการนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติตามลักษณะการบริหารงานโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นจัดบริการด้านแนะแนวทั้งในด้านส่วนตัว การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าโรงเรียนอาจจะเห็นความสำคัญในเรื่องการแนะแนวนักเรียนในด้านต่างๆ น้อยกว่ากิจกรรมอื่นสนใจเพียงจำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงไม่มีการจัดกิจกรรมแนะแนวอย่างเป็นทางการ ดังเห็นได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการแนะแนวของโรงเรียน พบว่าไม่มีเอกสาร ป้ายนิเทศที่เกี่ยวกับการแนะแนวนักเรียน มีเพียงมอบหมายให้ครูประจำชั้นดำเนินการแนะแนวตามความเหมาะสม โดยไม่มีสื่อหรือสถานที่ที่จะสร้างความสนใจของนักเรียนให้มาใช้บริการแนะแนว กิจกรรมแนะแนวจึงมีเฉพาะการแนะแนวการเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมศึกษามาดำเนินการชักจูงให้นักเรียนศึกษาต่อเท่านั้น

ผู้วิจัยคิดว่าโรงเรียนควรให้ความสนใจเรื่องการแนะแนวนักเรียนให้มากขึ้นเป็นพิเศษ โดยรวบรวมวารสารแนะแนว คู่มือการแนะแนวนักเรียน ที่กรมวิชาการพิมพ์เผยแพร่ ให้ครูได้ศึกษาและนำไปปฏิบัติจริง กรณีที่มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการแนะแนว ควรส่งครูเข้ารับการอบรมอย่างน้อยให้มีครูที่รับผิดชอบในระดับโรงเรียนเข้ารับการอบรม 1 คน เพราะในสภาพสังคมปัจจุบัน พ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียน ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานเท่าที่ควร เนื่องจากความจำเป็นในการประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว ต้องออกไปทำงานแต่เช้ากลับบ้านเวลามืดค่ำ นักเรียนอาจจะมีปัญหาจากครอบครัว หากไม่มีครูช่วยให้คำแนะนำ เป็นที่พึ่งทางใจ นักเรียนอาจจะแสดงออกในทางที่

ไม่เหมาะสม เกเรเพื่อนฝูง ติดยาเสพติด ซึ่งในปีการศึกษา 2539 คาดว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ต้องจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษามากขึ้น ปัญหาของนักเรียนซึ่งจะทวีความรุนแรงและแตกต่างไปจากเดิม สมควรที่จะมีการเตรียมการป้องกันปัญหาที่จะเกิดโดยมีการจัดกิจกรรมแนะแนวนักเรียนอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้มากขึ้นในโรงเรียน จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด กิจกรรมการจัดทัศนศึกษาปฏิบัติในระดับปานกลาง กิจกรรมการจัดตั้งชุมนุมไม่มีการปฏิบัติ

กิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากที่สุดได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยนักเรียน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าอาจจะเป็นเพราะกิจกรรมส่วนหนึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เช่น โครงการสนับสนุนประชาธิปไตย เป็นเงิน 89.25 ล้านบาท โครงการส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นเงิน 46.75 ล้านบาท โครงการพัฒนาการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษา เป็นเงิน 38.40 ล้านบาท เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) นอกจากนี้ในรอบปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีโครงการพระราชดำริโครงการพัฒนาชนบท การเสริมสร้างวินัยของประชาชน จึงทำให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนโยบายดังกล่าวมากขึ้นตามไปด้วย

กิจกรรมที่ไม่มีการปฏิบัติ ได้แก่ การจัดตั้งชุมนุมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเชื่อน ชุตินันท์ (2532) อีกเช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าอาจจะเป็นเพราะปัญหาในเรื่องของเวลาที่จะใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของชุมนุม ซึ่งประดัด นิลพิงงา (2524) ระบุว่าควรจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง หลังเวลาเลิกเรียนแล้วโดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการกลับบ้านของนักเรียน ซึ่งในสภาพปัจจุบัน ผู้วิจัยคิดว่าข้าราชการส่วนใหญ่รวมทั้งข้าราชการครู ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการครองชีพสูงขึ้น แต่รายได้ยังคงเท่าเดิมหรือสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ครูส่วนใหญ่จึงต้องประกอบอาชีพเสริมหลังเวลาทำการสอน ต้องรีบกลับไปดูแลจัดเตรียมอาหารให้บุตรธิดาที่บ้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของครอบครัว ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าโรงเรียนควรพิจารณาจัดกิจกรรมชุมนุม ให้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือกในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยโรงเรียนเลือกจัดตามความพร้อม ความสนใจและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กิจกรรมชุมนุมจึงจะได้รับความสนใจจากครูและนักเรียนในการร่วมตัวกันจัดตั้งขึ้น

4. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่า จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนปฏิบัติกิจกรรมการติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาล่วงในระดับมากที่สุด ไม่มีการปฏิบัติในเรื่องการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า

การติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาล่วงมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยคิดว่า อาจจะสืบเนื่องมาจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น จึงติดตามและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การไม่ศึกษาต่อ การประกอบประกอบอาชีพ ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน และการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ก่อนที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้เด็กทุกคนต้องเข้าเรียนจนกว่าจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจึงต้องมีข้อมูลของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาล่วงแล้ว เพื่อใช้ในการรายงาน อีกทั้งในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือกับประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดหาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทุนการศึกษา รูปแบบหนึ่งที่มีสัมพันธภาพกัน คือการจัดงานโรงเรียน ฉะนั้นจึงต้องมีการเชิญประชาชนในท้องถิ่นมาร่วมงาน ซึ่งจะเป็นโอกาสดีของศิษย์เก่าที่จะได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น

สำหรับสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียนยังไม่ได้ดำเนินการจัดตั้งนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะ เป็นเพราะบทบาทของสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียนโดยทั่วไปที่จัดตั้งแล้ว ยังไม่เป็นที่น่าสนใจของประชาชนโดยทั่วไป ในอันที่จะรวมตัวกันก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าขึ้นอีก และจากการศึกษาการจัดตั้งสมาคมอื่นๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู ในเอกสารการวิจัยของ อุดล กฤษรินทร์ (2536) เห็นว่าสมาคมผู้ปกครองและครูที่จัดตั้งขึ้นทั้งในโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล มีหลายสมาคม แต่ที่ดำเนินการต่อเนื่องกันมาถึงปัจจุบันมีเพียงไม่กี่สมาคม ทั้งนี้เพราะประสบปัญหาทางด้านการดำเนินงานและขาดความร่วมมือจากสมาชิก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาควรมีการรณรงค์จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าขึ้น เพราะการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าเป็นส่วนหนึ่งที่ดีดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน (Jacobson และคณะ, 1963) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านวิชาการ ด้านทุนทรัพย์ และด้านบริการ แต่ในการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่ายังเป็นปัญหาในการดำเนินการของโรงเรียน สมควรที่จะศึกษาเพื่อกำหนดแนวปฏิบัติ และบทบาทที่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่สูงกว่าโรงเรียน มีดังนี้
 - 1.1.1 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ควรมีการนิเทศติดตามและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อนำข้อเท็จจริงหรือข้อบกพร่องที่โรงเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน ตามกรอบงานที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้
 - 1.1.2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอน ได้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม ที่ครูยังไม่มีรู้ความสามารถเพียงพอ ที่จะจัดกิจกรรมได้ เช่น การแนะนำ การกีฬา เป็นต้น โดยการจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ อย่างน้อยให้มีผู้ผ่านการอบรมโรงเรียนละ 1 คน
 - 1.1.3 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
 - 1.1.3.1 ควรจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเงินอุดหนุนเพื่อที่โรงเรียนจะนำไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยไม่ต้องขอบริจาคหรือให้ผู้ปกครองนักเรียนออกค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของนักเรียน
 - 1.1.3.2 ควรจัดทำเอกสาร คู่มือการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ สื่อต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู ให้มากยิ่งขึ้น
 - 1.1.3.3 ควรเสนอแนะความคิดเห็นให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู(ก.ค.) เห็นชอบให้มีการนำผลงานในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานกิจการนักเรียน เช่น การแนะนำนักเรียน เป็นต้น เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น
 - 1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา
 - 1.2.1 ควรกระจายกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบปฏิบัติได้ครบถ้วนตามกรอบงานที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด
 - 1.2.2 ควรมีการวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด
 - 1.2.3 ควรทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานของโรงเรียน เช่น การปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียน การจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนมีการปฏิบัติน้อย เช่น การปฐมนิเทศ ผู้ปกครองนักเรียน การจัดกิจกรรมชุมนุม การจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในเรื่องดังกล่าวในแนวลึก

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้ปกครองนักเรียนในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน

